

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 107/03

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. M., bytom B., vo veci porušenia jej práv podľa čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. januára 2003 č. k. 23 S 3/03-17 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. M. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. apríla 2003 doručená sťažnosť Ing. V. M. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom B., ktorou namietala porušenie jej práv podľa čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) z 27. januára 2003 č. k. 23 S 3/03-17.

Sťažovateľka uviedla, že 7. januára 2003 podala krajskému súdu proti Katastrálnemu úradu Banská Bystrica, Správe katastra Brezno, žalobu o preskúmanie zákonnosti vydania

identifikácie parciel evidovanej pod č. j. 813.66.3-1/82/01 D Not 288/01 z 18. decembra 2001.

Krajský súd konanie o uvedenom žalobnom návrhu sťažovateľky uznesením z 27. januára 2003 č. k. 23 S 3/03-17 zastavil, pretože dospel k záveru, že *žaloba sťažovateľky smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom*, ako aj z dôvodu, že *sťažovateľka sa domáhala uloženia určitej povinnosti žalovanému (plniť, konať)*, pričom *takéto žaloby podľa krajského súdu nemôžu byť predmetom preskúmania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku*.

Sťažovateľka je presvedčená o tom, že napadnutým uznesením krajského súdu došlo k porušeniu jej *práva na dedenie a označených práv*, pretože krajský súd *nevytýčil vo veci pojednávanie a nepreskúmal zákonnosť postupu vyhotovenia uvedenej identifikácie, nenariadil odstrániť vady žaloby a aj napriek tomu nesprávny petit označuje ako dôvod zastavenia konania*. Sťažovateľka namieta aj právne posúdenie jej žaloby krajským súdom.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal nasledovný nález :

„Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 23 S 3/03-17 zo dňa 27. januára 2003, ktorým zastavil pre nedostatok právomoci konanie o preskúmanie zákonnosti vydania identifikácie a postupu, akým bola vyhotovená identifikácia parciel, evidovaná pod č. j. 813.66.3-1/82/01 D NOT 288/01 zo dňa 18. 12. 2002, porušil základné právo Ing. V. M. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojitosti s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

Krajský súd v Banskej Bystrici je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy tohto konania.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. januára 2003 č. k. 23 S 3/03-17, proti ktorému podľa poučenia tohto rozhodnutia je možné podať odvolanie. Ústavný súd zistil, že sťažovateľka odvolanie podala, pričom o jej odvolaní doposiaľ rozhodnuté nebolo.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv alebo slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých sa namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha právomoc ústavnému súdu zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takýmto

právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd občana je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k tomu základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

Keďže v danom prípade na preskúmanie napadnutého rozhodnutia krajského súdu je daná právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a keďže sťažovateľka aj vyčerpala účinné a jej dostupné právne prostriedky nápravy, bolo potrebné jej sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2003